

Briselē, 2025. gada 2. oktobrī
(OR. en)

13296/1/25
REV 1

SOC 627
EMPL 413
ECOFIN 1254
EDUC 364

"I/A" PUNKTA PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
Temats:	Svarīgākie Nodarbinātības komitejas vēstījumi, kuru pamatā ir 2025. gada nodarbinātības snieguma ziņojums un 2025. gada Nodarbinātības pārraudzības instruments – apstiprināšana

Pielikumā pievienoti svarīgākie Nodarbinātības komitejas (*EMCO*) vēstījumi, kuru pamatā ir 2025. gada nodarbinātības snieguma ziņojums un 2025. gada Nodarbinātības pārraudzības instruments (NPI) un kuru galīgo redakciju Nodarbinātības komiteja sagatavoja 2025. gada 25. septembrī, lai Padome varētu tos apstiprināt 2025. gada 17. oktobrī.

Pilns nodarbinātības snieguma ziņojuma teksts ir iekļauts dokumentā 13296/25 ADD 1.

Pilns NPI teksts ir iekļauts dokumentā 13296/25 ADD 2.

**Svarīgākie Nodarbinātības komitejas vēstījumi, kuru pamatā ir 2025. gada nodarbinātības
snieguma ziņojums un Nodarbinātības pārraudzības instruments**

1. Nodarbinātības komiteja (*EMCO*) saskaņā ar pilnvarām, kas tai paredzētas LESD 150. pantā, Padomei ir sagatavojusi gada pārskatu par nodarbinātības stāvokli Eiropas Savienībā (ES). Šā pārskata pamatā ir 2025. gada Nodarbinātības pārraudzības instruments (NPI¹), ar kuru pārrauga progresu attiecībā uz ES pamatmērķrādītāju un valstu mērķrādītājiem nodarbinātības un pieaugušo izglītības jomā, kas jāsasniedz līdz 2030. gadam, un kurā īsumā aprakstītas būtiskākās nodarbinātības problēmas un labi darba tirgus rezultāti visā ES un katrā dalībvalstī.
2. Galvenie konstatējumi, kas izdarīti šā gada NPI, par ko *EMCO* Rādītāju grupa vienojās maijā, ir apkopoti 2025. gada nodarbinātības snieguma ziņojumā. Minētie konstatējumi papildina secinājumus, kas tika sagatavoti *EMCO* veiktajā daudzpusējā uzraudzībā par konkrētām valstīm adresēto Padomes ieteikumu (KVAI) īstenošanu un citu ar komitejas pilnvarām saistītu Padomes ieteikumu īstenošanu Eiropas pusgada ietvaros, tostarp secinājumus, kas sagatavoti *EMCO* un *SPC* veiktajās 2025. gada sociālās konverģences pārskatīšanās, pamatojoties uz Komisijas veikto augšupējas sociālās konverģences analīzi atbilstoši sociālās konverģences sistēmai (SKS)².

¹ Nodarbinātības pārraudzības instruments ir balstīts uz kopīgās novērtējuma sistēmas (*JAF*) konstatējumiem. *JAF* ir uz rādītājiem balstīts novērtējuma rīks, kuru kopīgi izstrādājusi Nodarbinātības komiteja (*EMCO*), Sociālās aizsardzības komiteja (*SPC*) un Eiropas Komisija, aptverot vispārējas un konkrētas politikas jomas saskaņā ar nodarbinātības pamatnostādņēm, un kurš ir paredzēts tam, lai aprakstītu galvenās problēmas un labus darba tirgus rezultātus šajās jomās, kā arī lai atbalstītu dalībvalstis prioritāšu noteikšanā.

² Sk. [2025. gada vienoto nodarbinātības ziņojumu \(VNZ\)](#) SKS pirmā posma analīzei un Komisijas [dienestu 11. aprīļa darba dokumentu](#) par SKS otrā posma analīzi. SKS valstu pārskatīšanu *EMCO* un *SPC* veica 2025. gada 13. maijā.

3. Gada nodarbinātības snieguma ziņojumā ir sniegta galveno darba tirgus rādītāju analīze, izmantojot jaunākos 2024. gada ES darbaspēka apsekojuma gada datus un ziņojumus par progresu 2030. gada mērķrādītāju sasniegšanā, izmantojot metodiskās pieejas, ko *EMCO* Rādītāju grupa apstiprināja attiecīgi 2022. un 2024. gadā. Turklāt ziņojumā ir sniegta tematiska analīze un kopsavilkums par galvenajām nodarbinātības problēmām un labiem darba tirgus rezultātiem ES kopumā un katrā dalībvalstī, palīdzot noteikt ES galvenās prioritātes turpmākajiem gadiem. Turklāt ir apzinātas arī vairākām dalībvalstīm kopīgas “tendences, kas jānovēro” un “pozitīvas jaunākās tendences”, lielāku uzmanību pievēršot dalībvalstīs vērojamo pārmaiņu horizontālajam aspektam.
4. ES darba tirgus 2024. gadā saglabājās noturīgs. Neraugoties uz mēreno IKP pieaugumu, ES ekonomika 2024. gadā radīja 1,73 miljonus jaunu darbvietu salīdzinājumā ar 2023. gadu, apliecinot pastāvīgu nodarbinātības pieaugumu. ES nodarbinātības līmenis (vecuma grupā no 20 līdz 64 gadiem) 2024. gadā paaugstinājās līdz 75,8 % no 75,3 % 2023. gadā. Tas ir augstākais rādītājs, kas reģistrēts kopš laikrindu sākuma 2009. gadā, un iezīmē četrus secīgus izaugsmes gadus pēc krituma līdz 71,7 % 2020. gadā Covid-19 pandēmijas dēļ.
5. Aplūkojot sadalījumu pēc vecuma, ES jauniešu nodarbinātības līmenis vecuma grupā no 20 līdz 29 gadiem 2024. gadā saglabājās stabils 66,0 % apmērā, savukārt vecuma grupā no 30 līdz 54 gadiem nodarbinātības līmenis nedaudz palielinājās, proti, par 0,4 procentpunktiem līdz 83,4 %. Tajā pašā laikā gados vecāku darba ņēmēju nodarbinātības līmenis (vecuma grupā no 55 līdz 64 gadiem) turpināja savu ilgtermiņa augšupejošo tendenci, 2024. gadā palielinoties par 1,3 procentpunktiem līdz 65,2 % salīdzinājumā ar 2023. gadu un kopumā par 22,0 procentpunktiem kopš 2009. gada.
6. 2024. gadā ES dzimumu nodarbinātības atšķirība, proti, atšķirība starp vīriešu un sieviešu nodarbinātības līmeni vecuma grupā no 20 līdz 64 gadiem, nedaudz samazinājās par 0,2 procentpunktiem salīdzinājumā ar 2023. gadu, sasniedzot 10,0 procentpunktus. Tomēr šī atšķirība joprojām ir liela, un tas nozīmē, ka ir jāturpina politikas centieni, ja ES vēlas vismaz uz pusi samazināt dzimumu nodarbinātības atšķirību salīdzinājumā ar 2019. gadu un līdz 2030. gadam sasniegt savu 78 % nodarbinātības līmeņa pamatmērķrādītāju.

7. Ekonomiski aktīvā darbaspēka līmenis (t. i., ekonomiski aktīvo cilvēku procentuālais īpatsvars vecuma grupā no 20 līdz 64 gadiem attiecībā pret salīdzināmo iedzīvotāju kopskaitu) ES 2024. gadā turpināja uzlaboties, sasniedzot jaunu rekordu, proti, 80,4 %, kas ir pieaugums par 0,4 procentpunktiem salīdzinājumā ar 2023. gadu.
8. Bezdarba līmenis Eiropas Savienībā vecuma grupā no 15 līdz 74 gadiem 2024. gadā samazinājās vien nedaudz (par 0,2 procentpunktiem), sasniedzot jaunu rekordu, proti, 5,9 %, kas ir zemākais līmenis kopš 2009. gada. Arī ES ilgstoša bezdarba līmenis (izteikts procentos no ekonomiski aktīvajiem cilvēkiem) 2024. gadā turpināja samazināties, proti, līdz 1,9 % no 2,1 % 2023. gadā un no 2,4 % 2022. gadā, turklāt samazinājās arī ilgstošo bezdarbnieku īpatsvars kopējā bezdarba rādītājā (līdz 32,2 % 2024. gadā no 35 % 2022. gadā un no 38,5 % 2022. gadā). Neraugoties uz to, ka ilgstošais bezdarbs samazinās, dažās dalībvalstīs tas joprojām ir dziļi nostiprinājies, kas saasina prasmju pasliktināšanās, nabadzības un sociālās atstumtības risku.
9. 2024. gadā jauniešu bezdarba līmenis vecuma grupā no 15 līdz 29 gadiem ES salīdzinājumā ar 2023. gadu palielinājās pavisam nedaudz (par 0,2 procentpunktiem), sasniedzot 11,4 %, un tas ir ievērojami augstāks nekā vispārējais bezdarba līmenis, kas tāpēc joprojām vēl ir būtiska problēma. Jauniešu vecuma grupā no 15 līdz 29 gadiem, kuri nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (*NEET*), īpatsvars 2024. gadā salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu turpināja samazināties, lai gan pavisam nedaudz, proti, par 0,2 procentpunktiem līdz 11,0 %. Saskaņā ar Eiropas sociālo tiesību pīlāra rīcības plānu ES būtu jācenšas *NEET* rādītāju jauniešu vecuma grupā no 15 līdz 29 gadiem samazināt no 12,6 % 2019. gadā līdz 9 % 2030. gadā, proti, uzlabojot viņu nodarbinātības izredzes un tādējādi palīdzot līdz 2030. gadam sasniegt 78 % nodarbinātības līmeņa mērķrādītāju.
10. Aptaujas liecina, ka turpmāk gaidāma darbā pieņemšanas un algu pieauguma palēnināšanās. Eiropas Komisijas nodarbinātības prognožu rādītājs (*EET*), kurā tiek apkopoti vadītāju plāni attiecībā uz nodarbinātību, kopš pagājušā rudens ir nedaudz samazinājies. Saskaņā ar Komisijas 2025. gada pavasara ekonomikas prognozi paredzams, ka nodarbinātības pieaugums ES samazināsies, proti, gada pieauguma rādītājs samazināsies no 0,8 % 2024. gadā (eurozonā 1,0 %) līdz 0,5 % šogad un nākamajā gadā gan ES, gan eurozonā. Paredzams, ka šogad bezdarba līmenis stabilizēsies, savukārt 2026. gadā tas sasniegs jaunu rekordzemu līmeni.

11. Attiecībā uz ES pamatmērķrādītāju sasniegšanas gaitas uzraudzību ES turpina virzīties saskaņā ar grafiku, lai līdz 2030. gadam sasniegtu savu nodarbinātības līmeņa pamatmērķi, savukārt progress ceļā uz pieaugušo izglītības pamatmērķrādītāja sasniegšanu bija neliels.
12. Labvēlīgi darba tirgus apstākļi 2024. gadā tuvināja ES tās 2030. gada nodarbinātības līmeņa mērķrādītājam, proti, rādītājs bija tikai 2,2 procentpunktus zem 78 % mērķrādītāja. Saskaņā ar 2024. gada ES darbaspēka apsekojuma gada datiem septiņas dalībvalstis (salīdzinājumā ar piecām iepriekšējā gadā) jau ir pārsniegušas savus valsts 2030. gada mērķrādītājus (Slovākija, Īrija, Nīderlande, Igaunija, Dānija, Čehija un Polija). Jāpiebilst, ka sešās dalībvalstīs 2024. gadā sasniegtais nodarbinātības pieaugums bija lielāks nekā to attiecīgais gada vidējais rādītājs pirms Covid-19 (2013–2019). Turklāt, ņemot vērā prognozēto iedzīvotāju skaita samazināšanos, lielākajai daļai dalībvalstu, lai sasniegtu savus valsts mērķrādītājus, būtu vajadzīgs mazāks minimālais gada nodarbinātības pieaugums nekā pirmskrīzes periodā.
13. Lai izprastu trajektoriju virzībā uz 2030. gada mērķrādītājiem, ir svarīgi izanalizēt rezultātus dažādās iedzīvotāju grupās. Tas ļautu noteikt tās grupas, kuru sniegums ir zemāks par vidējo un kurās politikas intervencei varētu būt vislielākā ietekme. Šī analīze liecina, ka, dalībvalstīm paaugstinot prasmju līmeni, ievērojamā skaitā dalībvalstu varētu sagaidīt hipotētiskus ieguvumus no dažādu grupu nodarbinātības līmeņa paaugstināšanas, turklāt īpaši uzlabojumi iespējami mazprasmīgo (sieviešu un vīriešu) vidū. Vairākās dalībvalstīs ir iespējas uzlabot arī gados vecāku darba ņēmēju (vecuma grupā no 55 līdz 64 gadiem), jauniešu (vecuma grupā no 20 līdz 29 gadiem) un trešo valstu valstspiederīgo (vecuma grupā no 20 līdz 64 gadiem) nodarbinātības līmeni³. Veicinot pašlaik nepietiekami pārstāvēto grupu sekmīgu integrāciju darba tirgū, būtu vieglāk līdzsvarot demogrāfisko pārmaiņu ietekmi uz darbaspēka piedāvājumu.

³ Katras dalībvalsts un apakšgrupas potenciāls tiek aplēsts kā starpība starp konkrēto nodarbinātības līmeni un attiecīgo ES vidējo nodarbinātības līmeni (vai vidējo rādītāju no trim augstākajiem nodarbinātības rādītājiem ES attiecīgajā iedzīvotāju grupā). Arī valsts nodarbinātības līmenis ir izteikts procentos no atsaucē rādītāja.

14. Pamatojoties uz jaunākajiem pieejamajiem pieaugušo izglītības apsekojuma datiem, Eiropas Savienībā dalības līmenis pieaugušo izglītībā (izņemot uzraudzītu apmācību darbvietā) iepriekšējos 12 mēnešos ir palielinājies līdz 39,5 % 2022. gadā salīdzinājumā ar 37,4 % 2016. gadā ⁴. Lai sasniegtu pieaugušo izglītības 2030. gada mērķrādītāju atbilstīgi nepieciešamajai iecerei panākt, ka Eiropa saglabā konkurētspēju, ir inovatīva un iekļaujoša, uzplaukstot plašajos pārveides procesos, ES mērogā būs jāpanāk ievērojams turpmāks progress. Kopumā, lai sasniegtu ES 60 % pamatmērķrādītāju, līdz 2030. gadam joprojām ir nepieciešams palielinājums par 20,5 procentpunktiem. Šajā nolūkā strukturālās problēmas ir jārisina, citstarp tādās jomās kā aktīva darba tirgus politika, izglītība un mācības, prasmes un mūžizglītība.
15. Dalība pieaugušo izglītībā dažādās grupās ievērojami atšķiras, un tā ir zemāka mazkvalificētu personu, gados vecāku cilvēku un ārpus darba tirgus esošu cilvēku vidū, kas liecina, ka ir jāveicina iekļaujošāka piekļuve mācību iespējām, lai ES darbaspēka prasmes vienmēr būtu aktuālas. Augsti kvalificētu pieaugušo personu grupā 2022. gadā mācībās piedalījās 58,9 %, bet mazkvalificētu personu vidū šis dalības rādītājs bija tikai 18,4 %. Turklāt mācībās piedalījās 49,5 % jauniešu (vecuma grupā no 25 līdz 34 gadiem); salīdzinājumam – vecuma grupā no 55 līdz 64 gadiem mācībās piedalījās tikai 29,9 %. Svarīgi atzīmēt, ka 2022. gadā mācībās piedalījās tikai 26,8 % bezdarbnieku un 23,7 % ārpus darbaspēka esošu cilvēku, kamēr nodarbināto vidū šis rādītājs bija 44,7 %.
16. Dalībvalstu tematisko prioritāšu kontekstā 2025. gada NPI sniegtā informācija norāda uz vairākām nozīmīgām nodarbinātības problēmām un to, ka nākamajos gados ir jāveic turpmāka uzraudzība. Ir konstatētas problēmas saistībā ar dalību darba tirgū, jo īpaši konkrētās grupās, piemēram, trešo valstu valstspiederīgie, jaunieši, vecāka gadagājuma cilvēki un mazkvalificēti cilvēki. Prasmju piedāvājuma un mūžizglītības jomā problēmas galvenokārt ir saistītas ar prasmju neatbilstību, prasmju un darbaspēka trūkumu, nepilnībām attiecībā uz iedzīvotāju iegūto izglītības līmeni, iedzīvotāju līdzdalības izglītībā zemajiem rādītājiem un integrētas mūžizglītības stratēģijas trūkumu. Attiecībā uz izglītības un

⁴ Attiecībā uz progresu uzraudzību virzībā uz 2030. gada pamatmērķrādītāja un valsts mērķrādītāju sasniegšanu pieaugušo izglītības jomā Rādītāju grupa ir piekritusi turpināt izmantot pieaugušo izglītības apsekojumu (izņemot uzraudzītu apmācību darbvietā) kā datu avotu, lai novērtētu pieaugušo dalību mācībās pēdējo 12 mēnešu laikā, un apsvērt pāreju uz darbaspēka apsekojuma datiem 2025. gadā pēc tam, kad būs veikts turpmāks novērtējums par atšķirībām starp pieaugušo izglītības apsekojuma un darbaspēka apsekojuma datiem.

apmācības sistēmām galvenās problēmas ir izglītības rezultātu atkarība no sociālekonomiskās un migrantu izcelsmes, nepietiekamais izglītības un apmācības iespēju nodrošinājums darba tirgus vajadzību apmierināšanai un augstais izglītības un mācību priekšlaicīgas pamešanas gadījumu skaits.

17. Dažās valstīs pastāv problēmas, kas saistītas ar bezdarbnieka pabalstu darbību un/vai nodokļu un pabalstu sistēmu ietekmi uz dalību darba tirgū (piemēram, zema atalgojuma slazdi, bezdarba slazdi, neaktivitātes slazdi). Vairākās dalībvalstīs problēma joprojām ir arī darba tirgus segmentācija. Papildu problēmas ir konstatētas aktīvas darba tirgus politikas jomā, piemēram, valstu nodarbinātības dienestu (VND) darbībā un saistībā ar ilgtermiņa bezdarba augsto izplatību. Dzimumu līdztiesības jomā viena no galvenajām problēmām ir dzimumu nodarbinātības atšķirību saglabāšanās, kā arī vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības, savukārt darba un privātās dzīves līdzsvara jomā galvenie jautājumi cita starpā ir aprūpes pakalpojumu sniegšana un izmantošana.
18. Analīzē arī konstatētas kopīgas ES “pozitīvas jaunākās tendences” un “negatīvas tendences, kurām jāpievērš uzmanība”. Konkrētāk, NPI ir uzsvērtas vairākas pozitīvas norises 2023.–2024. gada laikposmā, piemēram, gados vecāku darba ņēmēju nodarbinātības līmeņa pieaugums 17 dalībvalstīs un pieaugušo ar vidējo vai augstāko izglītību un terciāro vai līdzvērtīgu izglītību ieguvušo personu (vecuma grupā no 30 līdz 34 gadiem) īpatsvara pieaugums, kas novērots 15 dalībvalstīs. Turklāt 13 dalībvalstīs ir konstatēts nodarbinātības līmeņa pieaugums (vecuma grupā no 20 līdz 64 gadiem) un kopējās nodarbinātības pieaugums, kā arī dzimumu nodarbinātības atšķirības samazināšanās. NPI ir arī apzinātas vairākas negatīvas tendences 2023.–2024. gada laikposmā: 23 dalībvalstīs ir palielinājušās nominālās darbaspēka vienības izmaksas ⁵, kā arī 14 dalībvalstīs ir samazinājies jaunnodarbināto personu īpatsvars.
19. *EMCO* nesenais veikums daudzpusējās uzraudzības jomā liecina, ka dalībvalstis ir veikušas reformas politikas jomās, kuras NPI ir noteiktas par prioritārām. Tomēr joprojām pastāv būtiskas problēmas, kā tas uzsvērts arī 2025. gada konkrētām valstīm adresētajos

⁵ Kopīgā novērtējuma sistēmā (*JAF*) rādītājs “nominālās darbaspēka vienības izmaksas” tika ieviests ekonomikas kontekstā, kurā galvenā problēma bija ES un dalībvalstu izmaksu konkurētspējas samazināšanās. Tomēr pēdējos gados ir ņemti vērā arī citi faktori, piemēram, pienācīgas algas nozīme un tās ietekme uz apmierinātību ar darbu, prasmju attīstību, ražīgumu un ekonomikas izaugsmi.

ieteikumos, kuri bija visaptverošāki nekā iepriekšējos gados, iezīmējot pāreju no 2022. gadā ieviestās minimālistiskās pieejas.

20. Joprojām būtiska nozīme ir efektīvai aktīvai darba tirgus politikai, jo īpaši ņemot vērā lielo darbaspēka un prasmju trūkumu un nepieciešamību risināt ilgtermiņa bezdarba problēmu. Tiek ieviesti pasākumi, lai stiprinātu jauniešu, kas nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (*NEET*) un personu ar invaliditāti integrāciju darba tirgū, tostarp turpinot īstenot pastiprināto Garantiju jauniešiem un izmantojot stimulus un informācijas kampaņas darba devējiem. Lai gan dalībvalstis pastiprina centienus mērķtiecīgāk virzīt savu aktīvo darba tirgus politiku, tostarp izmantojot nodarbinātības subsīdijas, un stiprina valsts nodarbinātības dienestu spējas un pakalpojumu sniegšanu, joprojām ir vajadzīgi vēl citi uzlabojumi. Ir novērotas arī dzimumu atšķirības – sievietes retāk piedalās aktivizācijas pasākumos. Tāpēc ir vajadzīgi turpmāki centieni, lai paplašinātu aktīvas darba tirgus politikas tvērumu, jo īpaši ņemot vērā zaļo un digitālo pārkārtošanos un demogrāfisko pārmaiņu ietekmi uz darba tirgu.
21. Dalībvalstis veic pasākumus, lai uzlabotu prasmes un kompetences un risinātu konkrētas problēmas izglītības un mācību jomā. Vairākas dalībvalstis ir sākušas būtiskas reformas, tostarp mācību programmu modernizāciju un skolotāja profesijas stiprināšanu, taču to ietekme vēl ir jāgaida. Tiek arī īstenoti pasākumi, lai vēl vairāk paplašinātu prasmju pilnveides un pārkvalifikācijas programmu pieejamību, palielinātu mērķtiecīgu atbalstu darba meklētājiem un pielāgotu profesionālās izglītības un apmācības (PIA) mācību programmas darba tirgus vajadzībām. Tomēr daudzos gadījumos šajā ziņā ir jāpieliek lielākas pūles un jāpastiprina politika, lai veicinātu darbaspēka mobilitāti, piesaistītu kvalificētus trešo valstu valstspiederīgos nolūkā papildināt ES talantu loku, novērstu pamatprasmju un digitālo prasmju pasliktināšanos un attiecīgā gadījumā pievērstos skolotāju trūkumam.

22. Tiek ievērota plaša apņemšanās pievērsties institucionālajiem faktoriem, tostarp tiesību aktiem nodokļu un nodarbinātības aizsardzības jomā, kuri bieži vien veicina darba tirgus segmentāciju, un stimulēt pāreju uz beztermiņa līgumiem. Tiek īstenoti arī pasākumi, lai tiesību aktos integrētu jaunus darba veidus, piemēram, hibrīddarbu un attālināto darbu. Daudzās dalībvalstīs joprojām ir daudz iespēju veikt uzlabojumus, novirzot nodokļus no darbaspēka uz citām nodokļu bāzēm, un pārskatot nodokļu un pabalstu sistēmu struktūru, lai palielinātu dalību darba tirgū un stimulētu ilgāku darba laiku. Nodokļu un pabalstu sistēmu struktūra joprojām ir jāuzlabo daudzās ES valstīs, kur joprojām pastāv faktori, kas ekonomiski neaktīviem cilvēkiem, bezdarbniekiem, zemu atalgotiem darba ņēmējiem un otrajiem pelnītājiem ievērojami mazina stimulu strādāt. Šī nepilnīgā struktūra ir arī viens no faktoriem, kas nosaka dzimumu nevienlīdzību darba tirgū, un tas būtiski ietekmē darba izvēli mājsaimniecībās, jo īpaši otro pelnītāju vidū.
23. Eiropas pusgads joprojām ir efektīvs koordinācijas instruments, ar kura palīdzību veicināt ilgtspējīgu un iekļaujošu ekonomikas izaugsmi, konkurētspēju, nodarbinātību un pienācīgu sociālo aizsardzību un sociālo iekļaušanu. 2025. gada cikls arī iezīmēja pirmo gadu, kad tika īstenota jaunā ES ekonomikas pārvaldības sistēma, kurā sociālā un ekonomiskā noturība, tostarp Eiropas sociālo tiesību pīlārs, joprojām ir noteikta par vienu no ES kopīgajām prioritātēm. Ņemot vērā Komisijas 2025. gada pavasara ekonomikas prognozē konstatētos lejupvērstos riskus, 2026. gada Eiropas pusgada ciklam būtu jāturpina koncentrēties gan uz esošo, gan jauno darba tirgus problēmu risināšanu. Tam būtu arī jāatbalsta zaļā un digitālā pārkārtošanās un jāreaģē uz demogrāfisko pārmaiņu ietekmi uz darba tirgu, un jāpalīdz sasniegt vispārējo mērķi – stiprināt ES konkurētspēju.

24. Nodarbinātības komiteja gaida paredzēto iniciatīvu attiecībā uz kvalitatīvu darbvietu ceļvedi un aicina Komisiju ņemt vērā tās atzinumu par darbvietu kvalitātes dimensijām, kas 2025. gada jūnijā tika iesniegts *EPSCO* padomei, gan kvalitatīvu darbvietu ceļveža, gan jaunā Eiropas sociālo tiesību pīlāra rīcības plāna izstrādē. *EMCO* Rādītāju grupa pašlaik atjaunina esošo darbvietu kvalitātes uzraudzības sistēmu, lai līdz 2026. gada pirmajam ceturksnim noteiktu vispiemērotākos rādītājus attiecīgo politikas dimensiju novērtēšanai. Saskaņā ar šo sistēmu nākamajā Eiropas pusgada ciklā būtu jāintegrē sistemātiskāka darbvietu kvalitātes uzraudzība.
-